

udtale mig med Beſtemthed derom. Men at der maa ſte en Forandring, fremgaar i Virkeligheden af den høitærede Miniſters Udtaleſer, og at han har ifinde at foretage den med Villighedsheſyn for Die, fremgaar ogſaa af hans Udtaleſer. Det er alſaa reelt en Udtaleſe, for hvilken man maa være den høitærede Miniſter erkjendelig. Evis den høitærede Miniſter havde fremført den i en noget anden Form, vilde man have kunnet erkjende den for at være fuldſtændig, men da han har fremført den ſom Illuſtration til, at man ſkulde lade være at komme med ſaadanne Henvisninger til ham, kan jeg kun beklage denne Side af hans Udtaleſe. Den ærede Miniſter vil aldeles ikke indlade ſig paa Andragendet fra Lørrild Sogneraad om Afhændelen af Bøndergods ved Stamhuſet Nathlouſdal. Dette Punkt er allerede blevet berørt af de to ſidſte Xalere, og jeg kan henholde mig til deres Udtaleſer. Jeg har heller ikke hørt den høitærede Indenrigsminiſter udtale ſig om dette Punkt, men vi have jo overhovedet ikke hørt den ærede Indenrigsminiſter udtale ſig. Hermed ſkal jeg anbefale det høie Thing at vedtage Udvalgets eller Udvalgets Flertals Henſtillingen.

Juſtitsminiſteren (Klein): Jeg ſkal ikke forlange denne Forhandling eller komme tilbage til de Spørgſmaal, jeg tidligere har tilladt mig at omtale. Der er kun en Uttring fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ſte Valgkreds (Zahle), ſom jeg tror ikke at burde lade ſtaa uimodſagt. Det ærede Medlem fandt ſig foranlediget til at henvende en Tale til det ærede Medlem for Kjøbenhavn 1ſte Valgkreds (Nimeſtad), fordi han havde givet ham Anledning til at kunne adreſſere ſig til Juſtitsminiſteren eller Miniſteriet. Jeg finder mig foranlediget til at talke det ærede Medlem, fordi han ved ſin Udtaleſe har ſaa fuldſtændig godtgjort Nødvigheden af min tidligere Bemærkning, at det ærede Udvalgs Flertal ved at henviſe det omtalte Andragende fra 45 Fag- og Arbejderforeninger for et viſt Punkts Vedkommende til Juſtitsminiſteren let kunde paadrage ſig Udſeende af, at der mere eller mindre var Sympathi tilſtede i Udvalget for de Anſkuelfer, der ere komne il Orde i ſelve Andragendet. Det ærede Medlem har ved ſin Udtaleſe, forekommer det mig, fuldſtændig bekræftet Nødvigheden af denne Opfattelse fra min Side. Medens det ikke er blevet udtalt tidligere fra nogen anden Side, at man ſluttede ſig til de Udtaleſer, der fandtes i Andragendet, men det tværtimod fra den ærede Ordſpørers Side næſten blev ſat i Spidsen for hans Udtaleſer, at man ſelvfølgelig ikke tiltraadte diſſe enkelte Udtryk eller Bendinger i Motiveringen af Andragendet, ſaa har det ærede Medlem for Sorø Amts 1ſte Valgkreds vel ikke ſagt ligefrem, at han tiltraadte Motiveringen eller tiltraadte de Bendinger eller Udtryk, der findes i Andragendet; men det ærede Med-

lem har i Virkeligheden udtrykt ſig ganſke i ſamme Retning; der er kun den Forſkjel, at, medens der i Andragendet tales om Feilgreb, taler det ærede Medlem om Miſgreb. Det er, ſaavidt jeg kan ſe, den eneſte Forſkjel. Det ærede Medlem har ment, at det var ganſke i ſin Orden, at dette Andragende blev henviſt til Miniſterien, thi der klages over Miſgreb, og ſaa ſpøiede han til, at man havde jo Ret til at have den Mening, at Adminiſtrationen og Regjeringen havde begaaet Miſgreb, og at der er begaaet Miſgreb. Det ærede Medlem kunde jo gjerne, ſynes det mig, have udtrykt ſig lidt mere forbeholdent eller beſſedent, ſaaſom at efter hans Opfattelse var der begaaet Miſgreb. Dog derom ſkal jeg ikke indlade mig paa nogen Forhandling med det ærede Medlem. Jeg vil kun ſige dette, at naar han ſaa mente at kunne ſige, at der er begaaet Miſgreb, hørte jeg fra hans Side kun een Begrundelse deraf, og det var den, at der ved den Maade, hvorpaa man var fredeen ind, havde været bidraget væſentligt til, at der var kommet noget Meget ud af Sagen, eller for at bruge hans egne Udtryk, at det var kommet til en ſtor Staats- und Hauptaction. Det ærede Medlem mener alſaa, at Miſgrebet beſtaar deri, at man ved ſin Indſkriften maaffe har givet Bevægelfen større Dimensioner, end den ellers vilde have havt; at man ved at forholde ſig paa anden Maade maaffe kunde have haabet, at den reifte Bevægelse vilde have lagt ſig tidligere. Jeg tillader mig nu deri at være ganſke uenig med det ærede Medlem. Det er min Opfattelse, at den Maade, hvorpaa den hele Sag er bleven taget fra Regjeringens Side, har bidraget væſentligt til at ſætte en Stopper for den videre Udbredelse af Bevægelfen. Jeg er overbevift om, at man derved har gjort overmaade megen Gavn mod netop de Samfundsklaſſer, ſom vilde være komne til at lide meſt under denne Bevægelfes fortsatte Udvikling. Men dertil kommer — og det er egentlig den Bemærkning, jeg puffer at henvende til det ærede Medlem — at jeg har den Opfattelse, at der er viſſe Leiligheder, hvor det er umuligt for en Regjering, en Statsſtyrelſe, at forblive en rolig, paſſiv Tilſtuer; der er viſſe Leiligheder, hvor der maa forlanges, og virkelig forlanges af de gode, rolige, fredelige Borgere, at Regjeringen ſkal vide at træde op med Kraft for at værne mod ryggesløſe og raa Angreb paa Samfundsordenen.

Zahle: Jeg maa igjen talke den ærede Miniſter, ligesom før det ærede Medlem for Kjøbenhavn 1ſte Valgkreds (Nimeſtad), for de Uttringer, ſom den ærede Miniſter fremkom med. De bringe mig ikke til at tage et eneſte Ord tilbage af, hvad jeg har ſagt, ikke et Ord. Naar man vil læſe mit Foredrag i dets Helhed, vil man forſtaa, at der ikke er Tale om nogen